

længe efter den Tid har hørt den ærede Ordspører gjentagne Gange hævde, at der aldrig var ført Visnepolitik, men nu siger den ærede Ordspører ligefrem, at det var dengang, man begyndte at forhandle med mig, og at jeg ingen Overveielser kunde have gjort før den Tid, da jeg i 1885—86 maatte have haft nok at bestille med at skjønne Provisorierne. Det ærede Medlem tager imidlertid feil, jeg havde da ganske vist Mindre at gjøre i Rigsdagen end nu, men jeg havde altid den Opværelse at tænke paa Fremtiden, paa hvilke Planer der kunde være Grund til at realisere paa de forskjellige Omraader, ogsaa paa Trafikens, naar man var saa heldig at faae det ærede Medlem til at opgive Visnepolitikken. Derfor bestjæftigede jeg mig med alle disse Spørgsmaal, og det kan godt konstateres, om saa skal være. Det ærede Medlem vilde inkasjere den Yttring af mig, at en Sjedsjer-Varnemünde Dampfærge-Route var tænkelig. Sa selvfølgelig, jeg kunde ogsaa ønske, at den kunde sættes igjennem, men jeg kan ikke sige Noget om, hvorvidt den er mulig, jeg veed det ikke. Naar den ærede Ordspører siger, at den tydste Besørgelse af denne Route er uforvarlig slet, maa jeg for det Første gjøre opmærksom paa, at det ikke er en tydste Besørgelse, men en belgiff Besørgelse, og for det Andet, at den ikke er slet. Den ærede Ordspører kan sige, at Kontrakten om Besørgelsen ikke er tilfredsstillende, og han kunde ønske Stibene bedre og Befordringen heldigere, men i og for sig bliver Kontrakten ganske loyalt overholdt. Jeg skal for Resten ikke fordybe mig i Kontrakten, thi det ærede Medlem maa jo vide, at de Forhandlinger, der førtes i 1883, har jeg maattet tage til Efterretning, jeg har maattet rette mig derefter; det har jeg gjort til Dato og maa fremdeles gjøre det, indtil vi kunne faae andre Vilkaar. Om det kan lade sig gjøre, veed jeg ikke Noget om. — Dernæst siger det ærede Medlem, dog vel sagtens med nogen Overdrivelse, at det kun er til Glæde for det forenede Dampskibsselskab, at Esbjerg-routen skal holdes. Jeg skal nu gjøre opmærksom paa, at den anden af Routerne har man truet med at opsigte eller omtrent opsigte i Vinter, som det ærede Medlem jo veed, og det er ikke Tilfældet, som et andet æret Medlem jagde, at dette Selskab skal være eneraadig paa Routen. Det er ikke Tilfældet, thi Taxterne paa Routen blive satte, for saa vidt der gives Subvention, overensstemmende med de afsluttede Kontrakter. Men det ærede Medlem vil jo paa ingen Maade gaa ind paa at se, at det ikke er saa ganske let en Sag at faae de samme Taxter, naar man

ikke ligefrem skal sætte Urimeligt til paa en Route, der først betinger Jernbanefart, saa Dampskibsfart og saa Jernbanefart, som paa en Route, der gaar direkte med Dampskib fra Havn til Havn. Jeg kan derfor ikke nægte, at er den subventionerede Esbjerg-Route saa meget bedre for Produkter, saa kan man ikke stille Krav paa, at Taxterne skulle være ligesaa høje for den som for de andre Havne. Den ærede Ordspører siger, at Landmanden fjender Taxterne. Jeg tror det ikke, og jeg hævder det vedblivende. Naar nemlig en Landmand, der fører an paa dette Omraade, som jeg sagde i Gaar, hvilket den ærede Ordspører tog mig ilde op, men med Urette, thi hvad jeg sagde, er bygget paa offentlige Udtaleser, Bladartikler o. s. v. — naar en saadan Mand, nemlig Bøffen i Horsens, der er Formand for Svineslagteriet der, altsaa forestaar Driften og er høist interesseret deri, samt Medlem af „de forenede Landbosforeninger“ skriver en Opgjørelse, der er gal omtrent fra Ende til anden, Hundredetusender gal, og naar han i denne opfører en hel Række af Taxter, der ere gale, hvilket jeg har paavist, er det ikke saa underligt, naar jeg tror, at Landmændene ikke have haft Velilighed til at sætte sig ind i Taxtbestemmelserne. At de tro paa de Angivelser, deres Bestyrer har givet, finder jeg meget naturligt, men jeg hævder fremdeles, at kan det lykkes at faae dem oplyste om, hvorledes Forholdene ere, skal Ordspøreren ikke faae dem til at tro, at det er slette Kontrakter, der gjælde paa denne Route, thi det er Usandhed, jeg tror ikke, at det vil kunne siges med Rette. Det ærede Medlem foreholdt mig, at jeg ikke havde svaret paa en Anklage om, at Glæstet paa et enkelt Svineslagteri var befordret dyrere efter Subventionen end før den Tid. Det er muligt, at det er Tilfældet, men efter de officielle Taxter kan det ikke være befordret efter Subventionens Afsluttelse, thi de officielle Taxter ere blevne satte efter Subventionen. Men det Tilfælde, at det vedkommende Slagteri har haft en Kontrakt med det forenede Dampskibsselskab forinden Subventionen blev sluttet, som er lavere end de officielle Taxter efter at Subventionen blev sluttet, kan ikke være udelukket, og jeg kan ikke svare for, at et saadant Tilfælde ikke kan foreligge — jeg er tilbøielig til at tro, at det foreligger. Jeg har ikke sagt til den ærede Ordspører, at jeg kunde gaa over til at ombytte Parkeston Luren med London Luren, jeg har kun sagt, at det er et Spørgsmaal, der kunde tages under Overveielse. Jeg har udtrykkelig sagt, at som det stiller sig for mig, er det tvivlsomt, om man bør gaa dertil, det